

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂRE nr. 589
Din data de 18.09.2019.

Dosar nr: 207/2018

Petiția nr: 1653/26.03.2018

Petent

Reclamat: Ministerul Educației Naționale

Obiect: măriri salariale în mod diferențiat, prin adoptarea normei juridice ce reglementează personalul plătit din fonduri publice.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentilor

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Ministerul Educației Naționale, loc. București, str. Demetru I Dobrescu, nr. 2, sector 1.

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul reclamă faptul că norma juridică ce reglementează personalul plătit din fonduri publice, a fost aplicată discreționar, în sensul în care: „salariile angajaților din învățământul preuniversitar s-au mărit cu 20%, iar personalului nedidactic nu li s-au mărit”.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.1653/10.04.2018, a fost citat domnul [redacted] pentru data de 07.05.2018. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.2015/10.04.2018, a fost citat Ministerul Educației Naționale, pentru data de 07.05.2018. Procedură legal îndeplinită.

6. Prin adresa înregistrată cu nr.2014/10.04.2018, s-a solicitat Ministerului Muncii și Justiției Sociale, un punct de vedere cu privire la obiectul petiției.

IV. Susținerile părților

Susținerea petentului

7. Petentul susține că Legea cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, a fost aplicată discreționar. De la data de 1 martie 2018, salariile angajaților din învățământul preuniversitar s-au mărit cu 20%, excepție au făcut personalul nedidactic. În consecință, petentul consideră că majorarea salariilor doar pentru personalul didactic și didactic auxiliar, constituie un act de discriminare produs

prin adoptarea normei juridice menționate mai sus, cu încălcarea art. 16 din Constituția României: "cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări".

Susținerea reclamatului

8. Partea reclamată invocă lipsa calității procesuale pasive a acesteia, potrivit art. 36 C.pr. civilă, pentru faptul că, art. 74 din C.R, stipulează următoarele: "Guvernul își exercită inițiativa legislativă prin transmiterea proiectului de lege către Camera competentă să îl adopte, ca primă Cameră sesizată". "Prin însuși preambulul legii nr. 153/2017, se prevede că: "*Parlamentul României adoptă prezenta lege*". În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, Ministrul Educației emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii, iar pe durata existenței normei legislative, aceasta se poate modifica, abroga, republica, suspenda etc. Evenimentele legislative, pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, fără a avea dreptul de inițiativă legislativă. Pe fondul cauzei, partea reclamată consideră plângerea ca neîntemeiată, Legea cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, modificată, se precizează obiectul de reglementare și domeniul, "*prin contractele colective de muncă/acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii, sau alte drepturi de natură salarială, în bani sau în natură care excedează sau contravin prevederilor prezentei legi*". "Pe baza principiilor de salarizare ce reglementează drepturile ce survin din aceasta, trebuie avut în vedere, principiul importanței sociale a muncii, principiul stumulării personalului din sectorul bugetar, principiul ierarhizării pe verticală și pe orizontală, principiul transparenței, a sustenabilității financiare și al publicității, în sensul transparenței veniturilor de natură salarială, precum și a altor drepturi în bani sau în natură pentru toate funcțiile din sectorul bugetar".

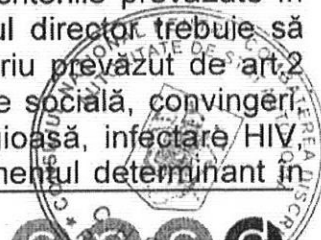
9. Ministerul Muncii și Justiției Sociale comunică Consiliului un punct de vedere cu privire la obiectul sesizării petentului, pe care Colegiul director, îl prezintă pentru încunoștiințare. Legea cadrul nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește foarte clar, salariile de bază în limitele precise pe gradații, pentru fiecare funcție din cadrul familiilor ocupaționale, iar prevederile acestei legi se aplică etapizat, începând cu data de 01.07.2017 și doar personalului care ocupă funcții didactice din unitățile de învățământ preuniversitar și universitar de stat, beneficiază de majorarea anterior precizată. Celelalte categorii de personal bugetar încadrat pe funcții din celelalte anexe, inclusiv personalul nedidactic, nu beneficiază de aceste prevederi. Sistemul de salarizare este gestionat în cadrul autorităților publice, de către ordonatorul principal de credite, care are obligația să stabilească salariul de bază, în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.

V. Motivele de fapt și de drept

10. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, prin adoptarea normei juridice ce reglementează personalul plătit din fonduri publice, au fost mărite salariile angajaților din învățământ în mod diferit.

Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, respinge excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de reclamat.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în

aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

11. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibe ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

12. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminare, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România, sau cele prevăzute de legislația națională, după cum dispune și O.G nr. 137/2000, modificată, precum și Protocolul nr. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art., alin. 1, "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege...".

Analizând speța de față, în acord cu elementele faptelor de discriminare, precum sunt prevăzute de actul normativ O.G nr. 137/2000, modificat, Colegiul director trebuie să analizeze următorul aspect: dacă Legea cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, a fost aplicată discreționar, în privința majorării salariilor doar pentru *personalul didactic și didactic auxiliar-preuniversitar*, fiind eliminat *personalul nedidactic*, încălcându-se astfel, Principiul egalității între cetățeni, menționat prin art. 16 din Constituția României: "cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări".

Ca atare, norma juridică care reglementează măririle salariale convenite angajaților din învățământ, cu aplicabilitate doar unor categorii profesionale.

Acest aspect, ce privește un drept salarial dobândit conform normei juridice în cauză, nu intră sub incidența O.G.nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. CNCD nu se poate pronunța pe baza interpretării și aplicarea normei juridice, ci doar instanța de judecată o poate face, Colegiul director invocă neincidența O.G.nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, (situația prezentată în obiectul petiției, ține în mod exclusiv de instanța de judecată).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența O.G.nr.137/2000, republicată
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) Barbu Adrian, loc. Bucuroșii, str. Municipii Mers, nr. 43, sector 4.

b) Ministerul Educației Naționale, loc. București, str. Demetru I Dobrescu, nr. 2, sector 1.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la sedință

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

DINCĂ ILIE-- Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN - Membru

MARIA LAZAR - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Hotărâre redactată de L.G. și R.O

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** constituie de drept titlu executoriu.

